

Первое стихотворение Эрыкана

Ульыч.

Ульыч колэн оҕыи, колэн оҕыи.
Ульыч ила, ила йолтам-влак!
Ульыч - ме вет: тый да мый,
Ульыч - пүтүмь манде үмбале.

Ульыч - пошазе ден кресаньык,
Ульыч - аурым нужна елже.
Ме чыланат колена: тьят, мьят.
Ульыч садак үмьүрем ила.

Ульыч - мелнам коммунист партия,
Ульыч - пүтүмь манде үмбале.
Ульыч - пошазе ден кресаньык,
Ульыч - аурым нужна елже.

(„Алекс марий эрге Селёнов”)

Стихотворение написано Алексеем к годовщине смерти вождя В.И. Ленина в Нагае 1925 года, когда Эрыкану было 12 лет.

Напечатано в журнале „Ульыч”
(„Новая жизнь” № 4 за 1925 г.)